

בס"ד. שיחת ש"פ בהעלותך, ט"ז סיון, ה'תשכ"ו.

בלתי מוגה

- 1 א. דובר כמ"פ אודות הפרשה שקורין בתורה לפני יו"ט מסויים - על יסוד המבואר בלקו"ת¹ בנוגע
2 לפרשת נצבים, ש"פרשה זו קורין לעולם קודם ר"ה, ומרומז במלת היום דקאי על ר"ה כו" - שזהו ענין
3 של הכנה לקראת היו"ט.
- 4 ולדוגמא: פרשת במדבר שקורין לעולם לפני חג השבועות (ע"פ תקנת הגאונים, כמובא בטור²) -
5 הרי זה גם בתור הכנה לחג השבועות.
- 6 [פרשת נשא - קורין לפעמים לפני חג השבועות, אבל לא לעתים קרובות. והיינו, שלפעמים יש מעמד
7 ומצב שבו זקוקים גם לעניני פרשת נשא בשביל מתן-תורה; אבל פרשת במדבר - לעולם קורין קודם
8 חג השבועות].
- 9 וכמשנ"ת בזה³, שקודם מ"ת צריך להיות ענין המספר, וכמרומוז גם בנגלה, בחלק האגדה - כדאיתא
10 במדרש⁴ שמ"ת הוצרך להיות לששים ריבוא בני", ואילו היו חסר א', לא הי' יכול להיות מ"ת, וזהו
11 ענינה של פרשת במדבר - מנין בני", שדוקא עי"ז באים למ"ת.
- 12 ועד"ז מוכן גם בנוגע לפרשיות שקורין לאחרי הימים-טובים - שהרי ענין הסדר שבתורה, שגם הוא
13 תורה⁵, כולל הן את הענינים שלפניו והן את הענינים שלאחריו - דכיון שענין זה בא לאחרי היו"ט, הרי
14 זו הוכחה שזהו ענין שיכולים להגיע אליו ולקבלו דוקא לאחרי ההכנה וההקדמה של היו"ט.
- 15 וכללות הענין בזה - שסדר העבודה הוא באופן ד"ילכו מחיל אל חיל"⁶, והיינו, שגם כאשר נמצאים
16 במעמד ומצב של "חיל", צריכה להיות ההליכה למדריגה נעלית יותר ב"חיל", "מעלין בקודש"⁷. וכיון
17 שצריכים להיות תמיד בתנועה של עלי', נמצא, שהפרשה שקורין לפני היו"ט באה בתור הכנה לדרגה
18 הנעלית שמתגלית ביו"ט, ואילו הפרשה שקורין לאחרי היו"ט - הרי זה ענין נעלה יותר, שהיו"ט הוא
19 הכנה אליו.
- 20 ולדוגמא - בהמשך להמוזכר לעיל בנוגע לקריאת פרשת נצבים קודם ר"ה - קריאת פרשת בראשית
21 לאחרי העבודה של חודש תשרי:
- 22 כיון שהעבודה דחודש תשרי היא עבודת התשובה⁸, שעל ידה עוקרים לגמרי את כל הענינים
23 הקודמים, הנה לאח"ז באה פרשת "בראשית", שענינה התחלה חדשה, ועד לאופן ד"בראשית ברא"⁹ -
24 בריאת יש מאין¹⁰, בניגוד לעבודת הצדיקים שהיא בסדר והדרגה, ולא באופן של דילוג וקפיצה, כמו
25 בעל תשובה שאצלו ישנו ענין של דילוג וקפיצה¹¹, ועד לדילוג וקפיצה בשתי רגלים¹².
- 26 ומזה מוכן בנוגע לפרשת השבוע, פרשת בהעלותך, שהיא לעולם (יתד בל תמוט) לאחרי מ"ת (דלא
27 כפ' נשא שלפעמים קורין לפני מ"ת, כנ"ל) - שדוקא ע"י מ"ת יכול להיות תוכן הענין דפרשת בהעלותך.

בתחלתו (תב, ב).

- (6) תהלים פד, ח.
(7) ברכות כח, א. וש"נ.
(8) ראה אוה"ת בא ע' רנו ואילך. ועוד.
(9) בראשית א, א.
(10) ראה רמב"ן עה"פ.
(11) ראה תורת מנחם - התוועדויות חמ"ז ס"ע 59. וש"נ.
(12) ראה לקו"ת שה"ש טו, סע"ב ואילך. וש"נ.

(1) ר"פ נצבים.

- (2) או"ח סתכ"ח. וראה סי' ר' עמרם גאון סוף סדר פורים, ותוס' מגילה לא, סע"ב - הובאו בהגהות מיימוניות לרמב"ם הל' תפלה פ"ג ה"ב.
(3) ראה תורת מנחם - התוועדויות חל"ג ע' 461 ואילך. וש"נ. וראה גם ד"ה והי' מספר דש"פ במדבר, ב' סיון (תורת מנחם - התוועדויות חמ"ו ע' 412 ואילך).
(4) מכילתא יתרו יט, יא. דב"ר פ"ז, ח.
(5) ראה פסחים ו, ב. של"ה חלק תושבע"פ, כלל לשונות